

ПРАВИЛО III.

*Не трѣба да приказваме никога за щети тѣ
на сѣбда-тѣ си.*

Добронравіе-то тука ся съгласява съ Божи-тѣ заповѣди. Кожко-то е злонравно, още по противно е на христіанство-то да думаме зло за сѣбда-тѣ си. Клеветата-тѣ е толкова голѣма лошавина, що то показва една душа пълна отъ зависть, отъ отравата-тѣ на умраза-тѣ и на отмѣстніе-то. Кога-то чуемъ нѣкоя клеветна дума, не трѣба никога да я исказваме.

Много голѣма лошавина е да клеветимъ нѣкого, да го докачаме въ разговоріе-то си или въ отсѣтствіе-то му.

Ставаме глупави ако думаме прѣдъ нѣкой челоувѣкъ сакать, испадналъ, слабъ естествено, че еди кой има тая погрѣшка, тѣй и за друго-то. Трѣба още да ся пазимъ да не наумяваме на кого да е челоувѣка погрѣшки-тѣ кои-то е сторилъ, негоди-тѣ кои-то му сж ся случили.

Понрѣжни-тѣ, подбудителни-гѣ думи сж много противни на Іисусъ Христовія-тѣ духъ, кой-то дума въ евангеліе-то, че кой-то каже на брата си че е лудъ, е достоенъ за вѣчна-тѣ мъка; благонравіе-то много за прещева това.

Подиграванія-та могатъ да бѣдѣтъ простени, но ако ставатъ съ взаимно съгласіе. Да ся не подигравами со святи-гѣ нѣща, съ естествени-тѣ погрѣшки, съ честь-тѣ, съ достоинство-то, нити пакъ съ умрѣли-гѣ.

Подиграваніе-то може да бѣде невинно: но съ какъи прѣдупазенія трѣба да е съдружено? Може нѣкога да послужи за увеселеніе въ разговора-тѣ; нѣ трѣба да из-